

כניסת השבת 16:16
צאת השבת 17:16

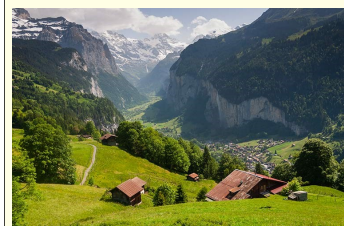

עלון מורה

סיפורים מחזקים

לשווייץ הרחוקה, כדי להנצל מאימת הגרמנים. נפגש אבי המשפחה עם אותו גוי שמבריה, דרש הגוי סכום של 60 אלף דולר, והיהודי אמר שבתוך כמה ימים יארגן את הכסף. הלך היהודי ומכר תכשיטים שהיו ברשותו וגם חפצים יקרי ערך עד שהשיג 50 אלף דולר, והיה בטוח שהגוי יסכים גם בסכום כזה, כשנפגש שוב עם הגוי, אמר אותו גוי ליהודי 60 אלף וגרוש לא פחות! חזר אותו יהודי בצער הביתה, שבור, רצוצ' ולא הפסיק לבכות, הוא היה בטוח שמצא פתרון ואוטוטו הם מבלים בשווייץ.

לא עבר שבוע, ואותו גוי הבריה משפחה, אבל היתה הלשנה והגרמנים תפסו אותו והוציאו אותו ואת המשפחה להורג. ואותה משפחה שאבי המשפחה שלה היה בצער, ניצלה מהשואה והגרמנים לא נגעו בהם כלל, וגם נשאר בידם הכסף הרב, ואז הבין אבי המשפחה, למה מנעו ממנו להגיע לסכום של 60 אלף דולר? כי אם היה מגיע לסכום הזה, כל המשפחה היתה נספית, וכמו בסיפור הקודם כשאתה בצער, תחשוב שיש לך "צ'ק בכספת" ודע שהקב"ה כבר הכין לך את הפתרון.

תלמיד חכם מבית"ר עילית, לקח את בנו לבדיקה רפואית בירושלים אצל רופא פרטי. הוא חיכה לבדיקה הזו כמה חודשים. הבדיקה נקבעה לשעה ארבע אחר הצהריים, לכן המשפחה, עלתה על אוטובוס בשעה 14:30 מבית"ר עילית. הכל הלך חלק, עד הכניסה לירושלים, שם היה פקק וברא! והשעון כבר הורה על 15:30 וגם 15:40 ובנוסף גם התקשרו מהקליניקה ומסרו שבשעה 16:30 הרופא מסיים את עבודתו והולך הביתה! והם הבינו שלא יספיקו להגיע בזמן! ביקשו מהנהג לפתוח את הדלת, הם ירדו מהאוטובוס ועצרו נהג מונית ואמרו שהם צריכים להגיע בדחיפות לכתובת פלונית,

אבל לא היה שום שינוי בין האוטובוס למונית, הפקק לא השתחרר, והילד היה בלחץ גדול והאמא בנסיון להרגיע אותו, החלה לדבר עמו ביידיש 'מ'ין זון, ווער האָט געמאַכט דעם פֿאַרקערשטייט?' יעני 'בני מי עשה את הפקק?' והמשיכה 'המשטרה? האוטובוס? המשאית? הקב"ה עשה את הפקק, ואם הקב"ה עשה את הפקק, הוא יודע למה הוא עושה את הפקק?' והאמא מדברת עם בנה ביידיש, דברי אמונה, דברי חיזוק, דברי ביטחון 'מה למדנו בני, שהקב"ה מנהל את העולם, ושכלל דבר יש סיבה ויש מסובב, למדנו שאנחנו צריכים לבטוח בהשם יתברך, אם הקב"ה היה רוצה שנגיע בזמן, היינו מגיעים בזמן, ואם הקב"ה רוצה שלא נגיע, אז לא נגיע, הכל בידי שמים

לעזור לי?' 'שמעת פעם על ג'ון רוקפלר?' 'מי העשיר הגדול? המיליארדר? למה אתה מכיר אותו?' 'נעים מאד ג'ון רוקפלר' הבעלים של הבנק החל להזיע ולהתבלבל, ותוך כדי מלמל 'וואלה, איזה מיליון דולר עכשיו, היו יכולים לעזור לי לחזור לעסקים' 'אין בעיה, אני אתן לך צ'ק על סך מיליון דולר, אבל בעוד שנה בדיוק, אתה תחזיר לי את הכסף, אני אחכה לך בדיוק בעוד שנה, בשעה הזו כאן בספסל של הפארק' נתן רוקפלר את הצ'ק והבעלים של הבנק חזר שמח ומאושר למשרדו. שם את הצ'ק בתוך כספת והחל לעבוד. כשהוא שמח ומאושר, הרים טלפון בכל יום, לאנשים שרצו למשוך, קרא להם לבוא לקבל את כספם, אט אט קלטו האנשים שהכל בסדר והוא מחזיר את כספם בלי בעיות וזה גרם למניות לנסוק משמעותית וזה גרם להכנסות פי שלוש ממה שהיה לו אי פעם, חזר להיות מבוסס כלכלית, עד כדי כך שאפילו לא השתמש בצ'ק של המיליארדר רוקפלר!

עברה שנה וזכר את ההתחייבות, להחזיר את הצ'ק למיליארדר. ירד לגינת הפארק והמתין שם על הספסל בשעה שקבעו, עברו חלפו כמה דקות והנה הגיע ג'ון רוקפלר ואותו בעלים של הבנק, נתן לו את הצ'ק חזרה ולא הפסיק להודות לו 'אתה הצלת לי את החיים! בזכותך קמתי על הרגליים מחדש' ופתאום הגיעה איזו אחות ואומרת 'דיייד! נגמרה ההפסקה תחזור למחלקה שלך' הביט בה בעלי הבנק ואמר לה: 'מה, זה לא ג'ון?' 'אההה, גם לך הוא אמר שהוא ג'ון רוקפלר?' והוסיפה אותה אחות 'הוא דיייד! מאושפז כאן בבית חולים פסיכיאטרי, מידי פעם יוצא לגינה ומציג עצמו כג'ון רוקפלר, לעתים אפילו מציג צ'קים... אבל הוא לצערי חולה בנפשו, אבל תחת השגחתנו ואנו מטפלים בו היטב'

תפס את ראשו אותו בעלי בנק והבין, כשהיה בשאול תחתית, כל מה שהיה צריך זו אמונה ושמחה, אבל כשידע שיש לו תקווה עם צ'ק של מיליון דולר, חזרה בו גם השמחה, שדחפה אותו להישגים כבעבר. ולמה בעצם כתבתי את הסיפור הזה קוראים יקרים? כי כל אחד מאיתנו נמצא באיזו נקודת זמן של יאוש שסוגר עליו מכל הכיוונים, כל אחד ו'החבילה' שלו, שלום בית, פרנסה או בריאות למשל, ויש כאלו שיש להם גם 1+1... היאוש רק משקיע את האדם עוד יותר עד כדי כך שהוא מפסיק לתפקד, אבל אם אותו אדם מיואש, היה יודע שיש תקווה למכתו, או לחילופין יקבל סימן שבעייתו פתירה, אז ודאי היתה חוזרת שמחתו, והיה פועל בדרך טובה, המוציאה את העגלה מן הבוץ. אז אם אתה ברגע הכי קשה של חייך? ואתה מרגיש שאתה לא מסוגל, ורק שוקע ושוקע, תחשוב שיש לך צ'ק של מיליון דולר בכספת, או במילים אחרות, דע שהבורא, באותו רגע שקבלת את מכתך, בדיוק באותו הרגע, גם הכין את הפתרון עבורך!

בתקופת השואה משפחה יהודית בבבלגיה, הסתתרה בעליית הגג, והבינו שהגרמנים כבר הקיפו את המדינה וסופם קרב! שמעו שיש גוי אחד שיודע תמורת תשלום להבריה אנשים עד

ויצא יעקב
לאיפה יצא? יצא מרווקות לנישואין, מתיאורטי למעשי. לשבת בבית המדרש וללמוד תורה זה משוכח! אבל ביהדות, התורה האמתית היא בחיים ביום יום, שם אתה מביא לידי ביטוי את ההתקדמות הרוחנית שלך ושם גושפנקא על המידות ששיפרת. מישוה שחזר מהודו, סיפר שהוא התמלא ברוחניות... וכששאלו אותו כיצד? הוא סיפר שעלה על איזה הר גבוה מאד, באיזו חושה מבודדת, שם היה חצי שנה מנותק מכל אדם, כדי שהרוחניות יעני תיספג...

להתבודד ולהצהיר 'שאני רוחני' לא רק שזו לא חכמה, זו טעות קולוסלית! מי שלומד תורה בכולל, בבית המדרש, בשיעורי תורה, את הרוחניות הוא מיישם, בסופרמרקט, בנהיגה בכביש, בבית עם אשתו, כשאתה מתבודד אתה לא מתמודד (יצא חרוז...) עם אנשים, עם קשיים שצצים, בעיות שמטרידות, אך ורק מול כל אלו שהזכרנו, שם נמדדות מידותיך! יעקב אבינו למד 14 שנה במרכז הרוחני הכי גדול 'ישיבת שם ועבר' אבל את החותמת ל'יעקב אבינו' קיבל עת התמודד עם בעיותיו לבן, דינה, יוסף, עשו וכו'. לכן התורה מצוה לגבר להתחתן! כי רק בחיי הנישואים תוכל להביא את מידותיך לפסגות ולא אלו שבהרי הימאליה...

לפני כמאה שנה, חי יהודי באושר ועושר, ברשותו היה בנק פרטי, יום אחד הגיע אדם ובקש למשוך סכום כסף גדול מהחשבון, ואותו הבעלים של הבנק, בקש ממנו שיבוא בעוד כמה ימים וסכום הכסף למשיכה יהיה מוכן. האדם שבא למשוך לא אהב את הרעיון הזה שהוא צריך להמתין ולא מקבל את הכסף על המקום, הלך והפיץ שמועה על אותו בנק, שהבנק פשט את הרגל, מיד רצו אנשים למשוך את כספם ועקב כך ירדו המניות ונשלחו גם מכתבים מעורכי דין, והמצב הלך והחמיר! הבעלים של הבנק ברגע אחד חשך עליו עולמו, הבנק זה החיים שלו! עתה באמת צריך להכריז על פשיטת רגל, ישב וכתב מכתב לרשויות, אבל תוך כדי שהוא כותב מכתב, הרגיש שהוא לא נושם! ויצא החוצה לגינת הפארק.

התיישב על הספסל והתחיל לבכות כמו ילד קטן, תוך כדי שהוא בוכה הרגיש יד על כתפו, ראה לפניו אדם מכובד עם חליפה, עניבה, משקפיים, ששאל מדוע הוא בוכה? סיפר לו הבעלים של הבנק את הסיפור, והאיש המכובד שאל 'כמה אתה צריך כדי לצאת מהברוך?' 'למה? אתה יכול

והאם מדברת עם בנה ביידיש, דברים מתוקים ומחזקים, והילד התחיל להירגע וגם לומר לאמו ביידיש 'כן אמא את צודקת, יש לנו אבא שבשמים, ואבא יודע מה שהוא עושה' וכל דברי החיזוק הללו עד שהגיעו לקליניקה שהיתה סגורה, ואז החל הנהג מונית החילונית לדבר איתם ביידיש, אז אמרה לו האם 'וואס ווייסט איר יידיש?' יעני 'מה אתה יודע יידיש?'

אז הנהג מונית אמר לה עם דמעות 'אני בן 44 לא נשוי, גדלתי במשפחה חרדית בירושלים, חשבתי שהעולם בחוץ, יותר זוהר, יותר נוצץ, יותר יפה, יותר קורץ יותר מעניין, ועזבתי את הכל, במשך 30 שנה אני מנותק לגמרי מהיהדות, אבל כששמעתי את הדברי החיזוק המתוקים שאמרת, האמונה התמימה של הילד, זה עשה לי פלבסק והחזיר אותי לילדות, תדעי לך שאתם גרמתם לי עכשיו לבכות'

החליפו ביניהם מספרי טלפון ונפרדו לשלום. כעבור שעה התקשר נהג המונית לבעל וסיפר לו, שאחרי שנפרד מהם, נסע לשטיבלך, לבית הכנסת האשכנזי זכרון משה המיתולוגי 'זה הבית הכנסת של ילדותי, נכנסתי לבית כנסת

לראשונה אחרי 30 שנה ובכיתי כמו תינוק, 30 שנה לא שמעתי, דברי התעוררות, דברי חיזוק, כמו ששמעתי מכם במונית הכל בזכותכם'

כעבור חודש התקשר שוב הנהג מונית לאב המשפחה וסיפר שכבר מתפלל שלוש תפילות ביום במנין וחזר לשמור שבת ב"ה וגם קנה ספר חובות הלבבות ולומד בו, וכל זאת הוא זוקף לזכות המשפחה, בזכות האמא שדברה דברי אמונה וביטחון. במקביל הבריא אותו ילד לחלוטין ישתבח שמו! ואב המשפחה אמר 'יכול אדם להתלונן על הפקק, ועל שלא מספיק להגיע בזמן לבדיקה שמחכה חודשים, אבל הפקק הזה החזיר יהודי לאבא שבשמים ובנוסף הילד הבריא, אז אם יש לך פקק, אל תהיה מריר ועצבני, תזכור תמיד מי עושה את הפקק?'

אברך מבית שמש לא גומר את החודש, חלב אין לו להביא הביתה! חמיו נפטר והשאיר 1.8 מיליון ₪,

זכרון הונו לברכה... הכסף צריך היה להתחלק ל-3 כלומר האברך היה אמור לקבל 600 אלף ₪ וזה היה מוציא אותו מכל הבעיות הכלכליות, אבל הגיסים עשו עליו כמו שאומרים 'קומבינה' ולקחו גם את החלק שלו, הלך אותו אברך עצוב והגיע לשיעור בבית הכנסת מוסאיוף ושמע שיעור של הרב אייל עמרמי, שם דיבר הרב שהכל לטובה וגם אם עושים לך רע, תמחל בלב שלם ותיוושע וכו'.

יצא אותו אברך מעודד במעט מהשיעור והחליט לשנות פאזה, אמר שהוא מוחל בלב שלם לגיסים שלו, כי ככה השם רצה, ומה שמגיע לך גיע לך, ומה שלא שלך, לא שלך, אז מה יעזור מלחמות וקללות חס ושלום?! עתה רבים ששומעים את הסיפור הזה אומרים: 'איזה פראייר? אני הייתי מראה להם מה זה? והייתי עושה כך ופועל כך ולא מוותר! והייתי... והייתי... אבל מי שרואה את הקב"ה מול עיניו תמיד, לא נלחם אלא מודה לבורא והולך איתו!'

כעבור כמה ימים דפק קבלן אחד בביתו של האברך ואמר שהוא רוצה לקנות את הגג שלו, האברך שגר בקומה האחרונה של הבניין המשותף, היה כל כך תמים, שלא ידע כלל שאפשר בכלל לקנות גג, והוא בכלל לא ידע שהגג רשום על שמו בטאבו...

ועוד יותר מכך, הוא אברך שהמרחק בינו לבין עסקים רחוק מזרח ממערב, לכן לא היה לו מושג, בכמה מוכרים גג? הוא חשב בליבו 'אולי אבקש אלפיים ₪ אולי 3? אבל עד שהוא חשב אמר הקבלן 'ראה, אני מוכן לתת לך 1.8 מיליון

וזה הצעה אחרונה, אני לא מתמקח! בסדר' אמר האברך שנבהל מהסכום והקבלן שילשל לחשבון הבנק שלו 1.8 מיליון ₪, בדיוק הסכום שהוריש חמו! לומר לך שאם אותו אברך, לא היה הולך עם השם והיה נלחם עם גיסיו ומקלל אותם, השם גם לא היה מזמן לו את הקבלן, אבל הוא עמד בניסיון והלך עם הקב"ה, כי עם הקב"ה רק מרויחים.

יהודי אחד חזר בתשובה, יום אחד אמרה לו חמותו: 'שמע, אתה צריך פרנסה למשפחה, אולי תפתח קונדיטוריה, הרי אין כאן קונדיטוריה וזה נראה לי ילך חזק!' אמר לה החתן 'אני צריך לשאול את הרב שלי' הלך החתן ושאל את הרב, והרב אמר שזה רעיון מצויין, מה גם שזה איזור דתי ומאפיה קונדיטוריה

בד"ץ ימשכו אליך קונים רבים' אבל כבוד הרב, אני לא כל כך מבין בקונדיטוריה' 'וכי שר הבריאות מבין בבריאות? וכי שר החינוך מבין בחינוך? לך תפתח והשם יהיה בעזרך' הלך אותו חתן ופתח קונדיטוריה והיתה לו הצלחה כבירה ב"ה! שנים של שגשוג עם מאפים מיוחדים טעימים לחיך ולקוחות מרוצים.

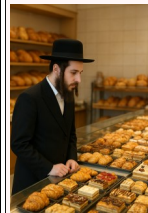
עברו שנים ויום אחד בא אותו קונדיטור לרב עם פנים נפולות, הוא סיפר שהיום בבוקר ראה שלט שבעוד כמה ימים

עומדים לפתוח קונדיטוריה של רשת מפורסמת ממש ממולו ונודע לו שהם הולכים להוריד את המחיר לרצפה 'אני מרוסק כבוד הרב, גמרו לי על המפעל חיים' אמר לו הרב: 'תקשיב לי טוב, אתה כותב שלט על כל מאפה בחנות, שאתה מעלה אותו בעשרה ₪' 'מה להעלות? אתה לא מבין כבוד הרב, הם הולכים להוריד מחירים, איך להעלות?' 'באת לשאול אותי או באת להגיד לי?' עם ראש באדמה, הלך הקונדיטור החתן ותלה שלטים שכל המוצרים עלו בעשרה שקלים.

אחרי שבועיים, בא שוב בעל הקונדיטוריה לרב עם פנים נפולות ואמר לו 'אוי לי ואבוי לי! שתי חנויות לידי פתחו קונדיטוריה חדשה וגם הם אמרו, צפו למחירי רצפה' 'שמע לי, חזור לחנות ותכתוב שלט שכל המאפים יעלו בעוד חמישה שקלים' כבוד הרב אולי לא הבין אותי' ושוב אמר הרב 'באת לשמוע בעצתי או להגיד לי?'

חזר בעל הקונדיטוריה ותלה שלטים שכל המוצרים עלו בחמישה שקלים ושוב חזר לרב אחרי שבוע וסיפר שפתחו מסעדה חלבית והם מוכרים גם מאפים ושוב יעץ לו הרב להעלות מחירים והוסיף 'תבוא בעוד חודש ותדבר איתי'

אבל אותו בעל קונדיטוריה חזר לרב רק אחרי שלושה חודשים וסיפר 'ראה כבוד הרב, כל המאפיות סביבי עובדים לא רע בכלל, אבל אני שילשתי את מחזור המכירות שלי, כנגד ההיגיון, איך אתה מסביר את זה כבוד הרב?' אמר לו הרב: 'אם היית מוריד מחירים, נלחם עם כל המתחרים והייתי מרויח, זה היה מגדיל לך את כוחי ועוצם ידי, היית ודאי מרגיש גאווה, שבזכותך הניצחון, אבל כשעשית משהו נגד השכל והצלחת, זה חיזק לך את האמונה שיש בורא לעולם!'

חשיבה של גדול הדור

בשנת 1944 למנינים, הציעו לרב עובדיה זצ"ל שידוך, את הבת של ראש תלמוד תורה בשכונת הכורדים בירושלים, רבי אברהם פטאל(ילדי חאלב סוריה), בזמנים ההם היו באים לבית של אבי הכלה ואכן הגיע הרב עובדיה (בן 24) ורבי אברהם פתח לו את הדלת, והכלה המתינה בחדרה מרוגשת מאד! ור' אברהם הגיש לרב עובדיה תה ומיני מתקה. והרב עובדיה ברח ורבי אברהם אמר שהיה צריך לברך קודם על זה ואח"כ על זה, ואחד אומר אבל הריטב"א כותב ככה והשני אומר אבל הוא חזר בו, וככה התפלפלו והרב אברהם ראה לפניו בחור מבריק מאין כמוהו ואהב את הפילפול, אבל מרוב אהבת שניהם לתורה עברו שעתיים ונהיה מאוחר מאד ומפח נפש לכלה, אז בקש ממנו רבי אברהם לבוא מחר. והכלה אמרה לאביה, מחר שימו לב על השעון! 'אל תדאגי יא בינתי, מחר צ"ק צ"ק'

למחרת הגיע הרב עובדיה ורבי אברהם כבר אהב אותו, כי תורה מקרבת בין בני אדם. אמר לו רבי אברהם 'הכלה מוכנה, אבל רק שתדע שבדקתי היום בריטב"א וכבודו לא דקדק' אמר לו הרב עובדיה בוא אני ראה לך והרב אברהם אמר אבל הריטב"א כותב ככה ואחד אומר אבל הרשב"א כותב כך וזה אומר כך ופתחו ספר כזה וספר כזה ושוב עברו שעתיים והכלה מצטמקת ורע לה... ושוב אמר לו תבוא מחר. והכלה אמרה לאביה שזה לא בסדר הפילפולים האלו בשעה שהיא במתח מחכה, אמר לה אביה 'מחר חלאס אין פילפולים ואני גם לא מדבר איתו בכלל, אבל תדעי לך, זה משהו מיוחד, גדול הדור הבא'

בפעם השלישית הגיע הרב עובדיה לבית משפחת פטאל, וכשאמר שלום הרב עובדיה, סגר את פיו רבי אברהם ועשה בפנטומימה, גם סימן לרב עובדיה שהיום הוא לא מדבר! 'טוב' אמר עובדיה, תקרא לכלה 'רק תדע שמה שאמרת אתמול, לא מדויק' 'אני הולך לקרוא לילה, אבל למה לא מדיק?' ופתח לו ספר ור' אברהם נפש ספר, וחלפו שוב שעתיים... ושוב מפח נפש לכלה ואביה הלך אליה לחדר והיא התאכזה כמובן, אביה חזר לרב עובדיה ואמר לו, שלא נעים שהגיע שלוש פעמים ועדיין לא נפגש עם הכלה, לכן כדאי שיפגשו, הלך הרב עובדיה לחדרה והשאירו כמובן את הדלת פתוחה, כעבור חמש דקות בלבד יצאו מן החדר ואמרו 'אנחנו מתחתנים!'

מאוחר יותר שאלו את הרבנית אשתו של הרב עובדיה 'מה אמר לך הרב עובדיה שבתוך חמש דקות ידעת שזה זה?' אמרה הרבנית מרגלית: 'אמר לי הרב עובדיה תוריתי ממני את העולם הזה ואני דואג לך בעולם הבא' ללמדנו איך חושב ראש של צדיק! ממוקד מטרה! אבל לצערנו היום 'איך נתפרנס? איפה נחיה? במה תעבוד? ואיך תביא לי פרנסה?' ומחפשות עולם הזה ובסוף לא עולם הזה ולא עולם הבא!'

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבית בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולרפואה הרב דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודותן אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעמימה ורונו בן שושנה ור' יהודה בן אסתר **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה ואסף בן בדרה וצאלה בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום